

U Zagrebu, 02.01.2026.

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

Na posl.br.P-212/2025

TUŽITELJ: **FELS FAMILY DRENOVA d.o.o. u stečaju, OIB 92194439411, Ladrovići 24, Ladrovići, zastupan stečajnoj upraviteljici i odvjetnici u Zagrebu, Kruge 48/II**

TUŽENIK: **DRENOVA BOK d.o.o. OIB 41698346603, Ivana Žorža**

PODNEŠAK

tužitelja

putem e- komunikacije
putem e-maila punomoćnici tuženika

1. Tužitelj je zaprimio odgovor na tužbu te se ovim putem kratko očituje na izneseno. Isto tako, uvidom u e-komunikaciju izvršen je uvid u podneske tuženika od 30.12.2025. godine te nema potrebe da sud iste dostavlja tuženiku putem e-spisa jer će se i na iste kratko osvrnuti, iako je predviđeno da bi bilo potrebno prethodno od suda zatražiti odobrenje podnošenja tog očitovanja, isto trenutno ne dovodi do odugovlačenja postupka, ali se ljubazno moli tuženik da ne odugovlači predmetni postupak procesnim radnjama.
2. Tužitelj u cijelosti ostaje kod tužbe i tužbenih navoda. Dostavljeni odgovor ne sadrži niti jedan pravno relevantan ili dokazno utemeljen navod koji bi doveo u pitanje osnovanost tužbe, već se temelji na paušalnim tvrdnjama, pravno nepostojećim institutima i nedokazanim navodima o navodnoj usmenoj cesiji, koja sve i da je postojala, nije bila dopuštena, odnosno prividno sklapanje ugovora koji tužitelj priznaje nije bilo usmjereno na kupoprodaju stana već na povrat uloženog temeljnog kapitala, što i sam tuženik priznaje.
3. Tužitelj u cijelosti osporava postojanje bilo kakve cesije, a osobito tzv. usmene cesije, jer cesija je obveznopravni posao koji mora biti odrediv, dokaziv i proveden, ne postoji niti jedan pisani trag, obračun, knjigovodstvena evidencija ili financijski

tijek koji bi potvrdio da je ikada došlo do prijenosa potraživanja, a niti tuženik nije dokazao postojanje tražbine koja bi bila predmet cesije, niti njezinu dospelost, niti identitet treće osobe – cesionara. Niti tuženik niti tužitelj ne mogu treće osobe (Fels Family d.o.o.) prinuditi na sklapanje bilo kakvih poslova, osobito ne na raspolaganje tražbinama, a osobito ne navodni cesus- ovdje tuženik, koji ukazuje na sklapanje ugovora između njega- navodnog cesusa- tuženika i treće osobe za pravni posao koji se uopće ne tiče parničnih stranaka. Dapače, navodi tuženika da

„No međutim tužitelj prije zastupan po z.z. Željku Ereiz nikada tuženiku nije dostavio cesiju na potpisivanje.“

ukazuju na nepoznavanje samog instituta i nerazumijevanje činjenice da se radi o dva različita pravna posla s različitim strankama, kao i na svjesno korištenje pravnih instituta u nedopuštene svrhe.

4. Posebno se ističe da nikakva cesija ne može zamijeniti stvarno plaćanje kupoprodajne cijene, niti može proizvesti učinak ispunjenja obveze iz kupoprodajnog ugovora, osobito kada novac nikada nije uplaćen na račun tužitelja, u poslovnim knjigama tužitelja ne postoji evidentirana uplata, cesija niti zatvaranje obveze. Ustup tražbine (cesija) ne predstavlja ispunjenje obveze, već samo zamjenu vjerovnika, i to isključivo ako postoji valjana, postojeća i dospjela tražbina.
5. Navodi o „obećanjima dostave cesije“ i navodnim porukama upravo potvrđuju da cesija nikada nije postojala, već se tek naknadno pokušava konstruirati kako bi se opravdao izostanak stvarne protučinidbe. Tuženik u ovom postupku ne dostavlja ugovor o cesiji, ne dokazuje identitet cesionara, ne dokazuje prijenos konkretne tražbine, ne dokazuje obavijest dužniku o cesiji, ne dokazuje knjigovodstveno zatvaranje obveze već predstavlja puko procesno konstruiranje.
6. Tuženik se pogrešno i selektivno poziva na ugovornu klauzulu o primitku kupoprodajne cijene, zanemarujući da je ta klauzula oboriva i da upravo on sam nju činjenično opovrgava, da su u izravnoj suprotnosti s bankovnim izvodima i prometima po računima društva, da je dana u okolnostima sukoba interesa, jer je ista osoba istodobno zastupala i prodavatelja i kupca. Isto tako, nije zanemarivo da ukoliko su odmah po potpisu ugovora željeli izvršiti obračunska plaćanja ili slično, te su stavke trebale biti uglavljene u Ugovor, a ne prividno stvoriti pravne poslove da bi se prikrila stvarna namjera.
7. Tužitelj ostaje kod svih navoda da je sporni ugovor prividan (simuliran), sklopljen bez stvarne volje za prijenos vlasništva, isključivo s ciljem da se tuženiku osigura položaj razlučnog vjerovnika bez ikakve protučinidbe. Posebno se ističe da je tuženik prethodno unio istu nekretninu u temeljni kapital, zatim, istog dana kada izlazi iz društva, upisuje založno pravo u istom iznosu, bez ikakvog stvarnog

financijskog tijeka. Takvo postupanje predstavlja nedopušteni pokušaj povrata uloga mimo pravila o temeljnom kapitalu, te je protivno prisilnim propisima.

8. Navodi tuženika o navodnoj likvidnosti društva u trenutku sklapanja ugovora ne isključuju primjenu čl. 202. Stečajnog zakona, jer je odlučno znanje i povezanost osoba ; tuženik je do dana sklapanja ugovora bio direktor i suvlasnik društva, znao je ili morao znati za obveze prema kupcima i vjerovnicima. Činjenica da je banka u određenom trenutku odobrila kredit nije dokaz nepostojanja nesposobnosti za plaćanje, niti isključuje namjeru oštećenja vjerovnika koja proizlazi iz samog postupanja tuženika koji isti niti ne spori.
9. Tužitelj ističe da su navodi o kaznenim prijavama (podnesene na isti dan kada se daje i odgovor na tužbu), osobne kvalifikacije bivšeg zakonskog zastupnika, insinuacije o drugim društvima, pravno irelevantni za predmet ovog postupka, osobito uzimajući u obzir da tuženik zna da je u tijeku istraga protiv njega i bivšeg zakonskog zastupnika tužitelja po prethodno podnesenoj kaznenoj prijavi.
10. Tuženik u ovom postupku ističe nepravilnosti u prodaji stečajne mase, „priznanju različnih prava“ u stečajnom postupku, kao i visinu priznatih tražbina stečajnih vjerovnika koji su ujedno i razlučni vjerovnici. Tuženik tvrdi da ima tražbinu prema tužitelju, ali istu nije prijavio u stečajni postupak pa se ona nije niti ispitivala. Razlučna prava nisu predmet ispitivanja, sud poznaje pravo pa se neće opterećivati spis obrazlaganjem stečajnog postupka. Navodi o tijeku stečajnog postupka, kao i specificiranje uplata od strane trećih i/ili uplata drugim društvima su predmet drugih postupaka ali nisu relevantne za predmetni postupak, a osobito ne na okolnost sklapanja ugovora i (ne) plaćanja kupoprodajne cijene, koje tuženik priznaje.
11. Slijedom svega navedenog, a kako se radi o pravnom pitanju, predlaže se sudu zakazati pripremno ročište, održati i zaključiti glavnu raspravu te prihvatiti (jedan od) tužbenih zahtjeva.

FELS FAMILY
DRENOVA d.o.o. u
stečaju